

**ΚΥΡΙΑΚΗ Θ΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ (Ματθ. ιδ΄ 22-34)
18 Αύγουστου 2019**

Στη σημερινή ευαγγελική περικοπή, αδελφοί μου, άκούσαμε για τὸ θαῦμα τῆς καταπαύσεως τῆς τρικυμίας τῆς θαλάσσης, καθὼς ἐπίσης βλέπουμε καὶ τὴν κατάπαυση τῆς τρικυμίας τῶν λογισμῶν τῶν μαθητῶν τοῦ Χριστοῦ ποὺ ἦταν φοβερότερη. Ἔτσι τὴν ἀξιολόγησε ὁ Κύριος, γι' αὐτὸ πρῶτα κατέπαυσε τὴν τρικυμία τῆς ὀλιγοπιστίας τοῦ Ἀποστόλου Πέτρου λέγοντας «Ὀλιγόπιστε εἰς τί ἐδίστασας;» κι ἔπειτα ἀνέβηκε στὸ πλοῖο καὶ ἀμέσως ἐκόπασε ὁ ἄνεμος.

Ὁ ἱερὸς Χρυσόστομος ἐρμηνεύοντας τὴν περίπτωση τοῦ Ἀποστόλου Πέτρου ποὺ βάδιζε πάνω στὰ κύματα ὅσο εἶχε τὰ μάτια του στραμμένα στὸν Ἰησοῦ, ἐνῶ ὅταν ἀντίκρουζε τὴν πραγματικότητα τοῦ βυθοῦ βυθιζόταν, λέγει ὅτι «ὁ Κύριος τὴν στιγμή ἐκείνη δὲν κατέπαυσε τὸν ἄνεμο ἀλλὰ ἄπλωσε τὸ χέρι Του καὶ τὸν ἔπιασε λέγοντας «ὀλιγόπιστε εἰς τί ἐδίστασας». Μὲ τὸν τρόπο αὐτὸ ὁ Κύριος ἔδειξε ὅτι τὴν μεταβολὴ στὸν Πέτρο δὲν τὴν ἔκανε ἡ δύναμη τοῦ ἀνέμου, ἀλλὰ ἡ ὀλιγοπιστία του. Ἄν ἡ πίστη του δὲν ἀσθενοῦσε, τότε εὐκόλα, θὰ ἀντιμετώπιζε τὸν ἄνεμο. Γι' αὐτὸ ὁ Κύριος τὸν ἔπιασε ἀπὸ τὸ χέρι, ἐνῶ ἀφήνει τὸν ἀέρα νὰ πνέει, δείχνοντας ὅτι ὁ ἄνεμος δὲν μπορεῖ νὰ κάνει κακό, ὅταν ἡ πίστη εἶναι σταθερή.

Ἀδελφοί μου, ὁ Χριστὸς δὲν ἀφήνει τοὺς μαθητὲς μόνους καὶ χωρὶς βοήθεια. Ἐμφανίζεται περιπατῶν ἐπὶ τῆς θαλάσσης, διαλύει τὴν ταραχὴ καὶ τὴν ὑποψία τους ὅτι βλέπουν φάντασμα καὶ τοὺς ἐνθαρρύνει λέγοντας «θαρσεῖτε, ἐγὼ εἰμί· μὴ φοβεῖσθε».

Ἡ ἐνθαρρυντικὴ αὐτὴ προσφώνηση τοῦ Ἰησοῦ δημιουργεῖ βαθειὰ αἴσθηση καὶ συγκίνηση στοὺς μαθητὲς καὶ αὐτὸ μᾶς ὁδηγεῖ στὴ βεβαιότητα, ὅτι ὁ Κύριος βρίσκεται συνεχῶς στὸ πλευρὸ τοῦ σκάφους ἢ καλύτερα πάνω σὲ αὐτό, τόσο μὲν τῆς Ἐκκλησίας ὅσο καὶ στὸ σκάφος τῆς ζωῆς κάθε μέλους τῆς Ἐκκλησίας, καὶ δὲν πρέπει νὰ φοβόμαστε ἢ νὰ χάνουμε τὸ θάρρος μας, ὅταν τὰ κύματα καὶ οἱ τρικυμίες τῆς μᾶς ταραξοῦν καὶ μᾶς συγκλονίζουν.

Ἄν πάλι συμβεῖ νὰ κλονισθοῦμε ἢ νὰ βυθιζόμαστε, μὴ διστάσουμε νὰ φωνάξουμε «Κύριε σῶσον με» καὶ θὰ δοῦμε ἀπλωμένο τὸ χέρι Του ἀκούγοντας καὶ τὴν διαβεβαίωσή Του «θαρσεῖτε ἐγὼ εἰμί», ἐπειδὴ καὶ ἐμεῖς εἴμαστε μέσα στὸ σκάφος, τὸ πλοῖο τῆς Ἐκκλησίας, ποὺ εἶναι ἐκτεθειμένο στὴν τρικυμία τοῦ παρόντος κόσμου. Ὅποιος τρομοκρατεῖται ἀπὸ τὸν ἰσχυρὸ ἄνεμο τῶν φθοροποιῶν δυνάμεων

τοῦ κόσμου, κινδυνεύει νὰ καταποντισθεῖ. Ὅποιος ὅμως βεβαιωθεῖ ὅτι μὲ τὴν προσευχὴ «Κύριε σῶσον με» θὰ ἔχει ἀμέσως ὡς βοηθὸ καὶ σωτήρα, τὸν Υἱὸ τοῦ Θεοῦ, θὰ σωθεῖ.

Εἰς τὸ «θαρσεῖτε, ἐγὼ εἰμί· μὴ φοβεῖσθε» τῆς εὐαγγελικῆς περικοπῆς, πρέπει νὰ ἀναγνωρίσουμε τὴ ρητὴ ὑπόσχεση τοῦ Κυρίου πρὸς τὰ μέλη τῆς Ἐκκλησίας Του, ὅτι ἐν μέσῳ τῶν τρικυμιῶν τοῦ βίου, τῶν διωγμῶν, τῶν θλίψεων, τῶν ἀντιθέτων δυνάμεων καὶ ὄλων τῶν ἐμποδίων, Ἐκεῖνος βρίσκεται στὸ πλευρό μας «πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος».

Ἀδελφοί μου, ἡ περίπτωση τοῦ Ἀποστόλου Πέτρου βεβαιώνει σήμερα, ὅτι ὁ φόβος προκύπτει ὡς ἀποτέλεσμα τῆς ὀλιγοπιστίας μας. Ὁ δὲ Εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης διδάσκει ὅτι ὁ «φόβος οὐκ ἔστι ἐν τῇ ἀγάπῃ, ἀλλ' ἡ τελεία ἀγάπη ἔξω βάλλει τὸν φόβον, ὅτι ὁ φόβος κόλασιν ἔχει».

Εἶναι ἀνάγκη νὰ συνειδητοποιήσουμε ὅτι πηγὴ τοῦ φόβου μας εἶναι ἡ ἔλλειψη ἐμπιστοσύνης μας στὸν Θεό, διότι μπλοκάρει τὸ συναίσθημα τῆς βεβαιότητος τῆς ἀγάπης Του, ἡ ὁποῖα εἶναι γιὰ μᾶς ἡ ἰσχύς, τὸ στερέωμα καὶ ἡ καταφυγὴ μας.